PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2006. gada 13. septembrī *

Lieta T-226/01

CAS Succhi di Frutta SpA, Kastanjaro [*Castagnaro*] (Itālija), ko pārstāv Dž. Roberti [*G. Roberti*], F. Šaudone [*F. Sciaudone*] un A. Franki [*A. Franchi*], advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv K. Katabriga [*C. Cattabriga*] un L. Vizadžo [*L. Visaggio*], pārstāvji, kam palīdz A. dal Fero [*A. Dal Ferro*], advokāts,

atbildētāja,

par prasību atlīdzināt norādītos zaudējumus, kas nodarīti ar Komisijas 1996. gada 22. jūlija Lēmumu C(96) 1916 un 1996. gada 6. septembra Lēmumu C(96) 2208, kuri tika pieņemti saistībā ar Komisijas 1996. gada 7. februāra Regulu (EK) Nr. 228/96 par Armēnijas un Azerbaidžānas iedzīvotājiem paredzētās augļu sulas un ievārījuma piegādi (OV L 30, 18. lpp.).

* Tiesvedības valoda — itāļu.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*] un S. Papasavs [*S. Papasavvas*],
sekretārs H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 10. janvārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture un process

1 1996. gada 7. februārī Komisija pieņēma Regulu (EK) Nr. 228/96 par Armēnijas un Azerbaidžānas iedzīvotājiem paredzētās augļu sulas un ievārījuma piegādi (OV L 30, 18. lpp.; turpmāk tekstā — "paziņojums par konkursu"), piemērojot Padomes 1995. gada 4. augusta Regulu (EK) Nr. 1975/95 par Gruzijas, Armēnijas, Azerbaidžānas, Kirgizstānas un Tadžikistānas iedzīvotājiem paredzēto lauksaimniecības preču bezmaksas piegādēm (OV L 191, 2. lpp.) un Komisijas 1995. gada 18. augusta Regulu (EK) Nr. 2009/95 par noteikumiem, kas piemērojami intervences krājumos glabāto bezmaksas lauksaimniecības preču piegādei uz Gruziju, Armēniju, Azerbaidžānu, Kirgizstānu un Tadžikistānu, ko paredz Regula Nr. 1975/95 (OV L 196, 4. lpp.).

2 Regulas Nr. 228/96 1. pantā ir noteikts:

"Tiek uzsākts konkurss maksimāli 1000 tonnu augļu sulas, 1000 tonnu koncentrētas augļu sulas un 1000 tonnu augļu ievārījuma piegādei, kā norādīts I pielikumā [..]."

3 Atbilstoši Regulas Nr. 228/96 3. panta 2. punkta a) apakšpunktam pretendentu piedāvājumā attiecībā uz katru kārtu ir jānorāda kopējais to augļu daudzums, ko izņem no tirgus un par ko katrs pretendents uzņemas atbildību, sedzot visas izmaksas, kas saistītas ar pakalpojumu sniegšanu un preču piegādēm, par ko ir izsludināts konkurss.

4 Atbilstoši Regulas Nr. 228/96 I pielikumam 1., 2. un 5. kārta attiecīgi bija par 500 neto tonnu ābolu sulas, 500 neto tonnu līdz 50 % koncentrētas ābolu sulas un 500 tonnu dažādu augļu ievārījuma piegādi, un šīm kārtām augļi, ko izņem no tirgus, bija āboli. 3., 4. un 6. kārta attiecīgi bija par 500 neto tonnu apelsīnu sulas, 500 neto tonnu līdz 50 % koncentrētas apelsīnu sulas un 500 tonnu dažādu augļu ievārījuma piegādi; šīm kārtām augļi, ko izņem no tirgus, bija apelsīni.

5 Ar 1996. gada 15. februāra vēstuli prasītāja iesniedza piedāvājumu 1. un 2. kārtai, piedāvājot izņemt no tirgus kā samaksu par piegādi šajās kārtās attiecīgi 12 500 tonnas un 25 000 tonnas ābolu.

6 Sabiedrības *Trento Frutta SpA* un *Loma GmbH* piedāvāja attiecīgi piegādāt 8000 tonnas ābolu 1. kārtai un 13 500 tonnas ābolu 2. kārtai. Turklāt *Trento Frutta* norādīja, ka gadījumā, ja ābolu nepietiek, tā no tirgus var izņemt persikus.

7 1996. gada 6. martā Komisija nosūtīja *Azienda di Stato per gli Interventi nel Mercato Agricolo* (Itālijas intervences organizācija, turpmāk tekstā — "*AIMA*") — nosūtot kopiju *Trento Frutta* — Memorandu Nr. 10 663, norādot, ka tā 1., 3., 4., 5. un 6. kārtu piešķīrusi šai pēdējai sabiedrībai. Saskaņā ar šo memorandu *Trento Frutta* prioritārā kārtā kā samaksu par šādu daudzumu augļu, ko izņem no tirgus, saņems:

— 1. kārtā: 8000 tonnas ābolu vai arī 8000 tonnas persiku;

— 3. kārtā: 20 000 tonnas apelsīnu vai arī 8500 tonnas ābolu vai 8500 tonnas persiku;

— 4. kārtā: 32 000 tonnas apelsīnu vai arī 13 000 tonnas ābolu vai 13 000 tonnas persiku;

— 5. kārtā: 18 000 tonnas ābolu vai arī 18 000 tonnas persiku;

— 6. kārtā: 45 000 tonnas apelsīnu vai arī 18 000 tonnas ābolu vai 18 000 tonnas persiku.

8 1996. gada 13. martā Komisija *AIMA* nosūtīja Memorandu Nr. 11 832, informējot, ka tā 2. kārtu ir piešķīrusi *Loma*.

9 1996. gada 14. jūnijā Komisija pieņēma Lēmumu C(96) 1453 par Armēnijas un Azerbaidžānas iedzīvotājiem paredzēto augļu sulas un ievārījuma piegādi, ko paredz Regula Nr. 228/96 (turpmāk tekstā — "1996. gada 14. jūnija lēmums"). Atbilstoši minētā lēmuma otrajam apsvērumam kopš konkursa attiecīgo augļu daudzums, kas izņemti no tirgus, bija niecīgs salīdzinājumā ar nepieciešamo daudzumu, lai gan tirdzniecības gads izņemšanai no tirgus bija gandrīz beidzies. Tādējādi šī darījuma pabeigšanai bija jāatļauj izraudzītajiem pretendentiem — uzņēmumiem, kas vēlējās augļus pieņemt samaksai, aizvietot ābolus un apelsīnus ar citiem augļiem, kas izņemti no tirgus iepriekš noteiktajās proporcijās, kuras atbilst tam minēto augļu daudzumam, kas ir jāpārstrādā.

10 1996. gada 14. jūnija lēmuma 1. pantā ir noteikts, ka augļi, kuri izņemti no tirgus, pēc izraudzīto pretendentu (proti, *Trento Frutta* un *Loma*) pieprasījuma tika nodoti to rīcībā saskaņā ar šādiem aizvietošanas koeficientiem:

"a) 1 tonna persiku par 1 tonnu ābolu;

b) 0,667 tonnas aprikožu par 1 tonnu ābolu;

c) 0,407 tonnas persiku par 1 tonnu apelsīnu;

d) 0,270 tonnas aprikožu par 1 tonnu apelsīnu."

11 1996. gada 22. jūlijā Komisija pieņēma Lēmumu C(96) 1916 par Armēnijas un Azerbaidžānas iedzīvotājiem paredzētās augļu sulas un ievārījuma piegādi, ko paredz

Regula Nr. 228/96 (turpmāk tekstā — "1996. gada 22. jūlija lēmums"). Atbilstoši minētā lēmuma trešajam apsvērumam pieejamais persiku daudzums nebija pietiekams darījuma pabeigšanai. Līdz ar to bija izdevīgi atļaut aizvietot arī nektarīnus ar āboliem, kas izraudzītajiem pretendentiem bija jāizņem no tirgus.

12 1996. gada 22. jūlija lēmuma 1. pantā bija noteikts, ka augļi, kuri izņemti no tirgus, ir nodoti *Trento Frutta* un *Loma* rīcībā pēc to pieprasījuma saskaņā ar aizvietošanas koeficientu 1,4 tonnas nektarīnu par vienu tonnu ābolu.

13 1996. gada 26. jūlijā, sanāksmes laikā, kas pēc prasītājas lūguma tika organizēta ar Komisijas ģenerāldirektorāta "Lauksaimniecība" dienestiem, prasītāja iesniedza savus iebildumus par to, ka Komisija ir atļāvusi aizvietot citus augļus ar āboliem un apelsīniem, un saņēma 1996. gada 14. jūnija lēmuma kopiju.

14 1996. gada 2. augustā prasītāja Komisijai iesniedza tehnisku ziņojumu, kas uzrakstīts Padujas Universitātes *Dipartimento Territorio e Sistemi Agro-Forestali* (Teritorijas un agromežsaimniecības sistēmas departaments), par atsevišķu augļu ekonomiskas aizvietošanas koeficientu šo augļu pārstrādei sulā.

15 1996. gada 6. septembrī Komisija pieņēma Lēmumu C(96) 2208, ar ko groza Komisijas 1996. gada 14. jūnija lēmumu par Armēnijas un Azerbaidžānas iedzīvotājiem paredzētās augļu sulas un ievārījuma piegādi, ko paredz Regula Nr. 228/96 (turpmāk tekstā — "1996. gada 6. septembra lēmums"). Tā adresēja šo lēmumu Francijas Republikai, Grieķijas Republikai, Itālijas Republikai un Spānijas Karalistei. Atbilstoši minētā lēmuma otrajam apsvērumam, lai veiktu sabalansētu augļu aizvietošanu starp āboliem un apelsīniem, ko izmanto augļu sulas piegādei Kaukāza iedzīvotājiem, visā laikposmā, kad persiki ir izņemti no tirgus, no vienas

puses, un persikiem, kas izņemti no tirgus, lai samaksātu par attiecīgo preču piegādi, no otras puses, bija izdevīgi grozīt 1996. gada 14. jūnija lēmumā noteiktos koeficientus. Jaunajiem koeficientiem bija jāattiecas tikai uz augļiem, ko izraudzītie pretendenti vēl nebija izņēmuši no tirgus kā samaksu par piegādājamām precēm.

16 Atbilstoši 1996. gada 6. septembra lēmuma 1. pantam 1996. gada 14. jūnija lēmuma 1. panta a) un c) punkts tika grozīti šādi:

"a) 0,914 tonnas persiku par 1 tonnu ābolu;

b) 0,372 tonnas persiku par 1 tonnu apelsīnu."

17 Prasītāja iesniedza divas prasības atcelt tiesību aktu — vienu par 1996. gada 6. septembra lēmumu (reģistrēta ar numuru T-191/96) un otru par 1996. gada 22. jūlija lēmumu (reģistrēta ar numuru T-106/97).

18 Ar 1999. gada 14. oktobra spriedumu apvienotajās lietās T-191/96 un T-106/97 *CAS Succhi di Frutta*/Komisija (*Recueil*, II-3181. lpp., turpmāk tekstā — "spriedums apvienotajās lietās *CAS*/Komisija") Pirmās instances tiesa lietā T-191/96 atcēla 1996. gada 6. septembra lēmumu un lietā T-106/97 noraidīja prasību kā nepieņemamu. Būtībā Pirmās instances tiesa apmierināja pirmo pamatu par atcelšanu lietā T-191/96, uzskatot, ka persiku aizvietošana ar āboliem un apelsīniem bija nozīmīgs paziņojuma par konkursu būtiska nosacījuma grozījums, kas nav paredzēts tā tekstā, un tādējādi ir pārkāpts paziņojums par konkursu, kā arī pārskatāmības un vienlīdzīgas attieksmes principi (74.–82. punkts).

19 1999. gada 21. decembrī Komisija iesniedza apelāciju par šī sprieduma 18. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *CAS*/Komisija; apelāciju reģistrēja ar numuru C-496/99 P.

20 2001. gada 25. septembrī prasītāja iesniedza šo prasību par zaudējumu atlīdzību.

21 Ar Pirmās instances tiesas otrās paplašinātās palātas priekšēdētāja 2003. gada 17. jūlija rīkojumu pēc lietas dalībnieku uzklausīšanas tiesvedība šajā lietā atbilstoši Pirmās instances tiesas reglamenta 77. panta a) punktam tika apturēta līdz Tiesas nolēmumam lietā C-496/99 P.

22 Ar 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-496/99 P Komisija/*CAS Succhi di Frutta* (*Recueil*, I-3801. lpp., turpmāk tekstā — "spriedums lietā Komisija/*CAS*") Tiesa būtībā noraidīja Komisijas iesniegto apelācijas sūdzību par šī sprieduma 18. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *CAS*/Komisija. Līdz ar to tiesvedība šajā lietā tika atsākta.

23 Pēc Pirmās instances tiesas uzaicinājuma lietas dalībnieki, ņemot vērā šī sprieduma 22. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/*CAS*, iesniedza savus apsvērumus par tiesvedības gaitu šajā lietā.

Lietas dalībnieku prasījumi

24 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— piespriest atlīdzināt kaitējumu, ko tai radījuši 1996. gada 22. jūlija un 6. septembra lēmumi un kas ir aprēķināts EUR 1 385 163 apmērā [2 682 049 410 Itālijas liru (ITL)];

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

25 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

26 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Kopienas ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās EKL 288. panta otrās daļas nozīmē ir atkarīga no vairāku nosacījumu īstenošanās, proti, no iestādēm pārmestās rīcības prettiesiskuma, faktisko zaudējumu esamības un cēloņsakarības esamības starp norādīto darbību un norādīto kaitējumu (Tiesas 1974. gada 2. jūlija spriedums lietā 153/73 *Holtz & Willemsen*/Padome un Komisija, *Recueil*, 675. lpp., 7. punkts, un Pirmās instances tiesas 2005. gada 3. februāra spriedums lietā T-19/01 *Chiquita Brands* u.c./Komisija, Krājums, II-315. lpp., 76. punkts).

27 Tā kā šie trīs nosacījumi par atbildības iestāšanos ir kumulatīvi, tad ar to vien, ka viens no tiem nav īstenojies, pietiek, lai noraidītu prasību par zaudējumu atlīdzību (Tiesas 1999. gada 9. septembra spriedums lietā C-257/98 P *Lucaccioni*/Komisija, *Recueil*, I-5251. lpp., 14. punkts, un Pirmās instances tiesas 2001. gada 6. decembra spriedums lietā T-43/98 *Emesa Sugar*/Padome, *Recueil*, II-3519. lpp., 59. punkts).

28 Vispirms prasītāja, pamatojoties uz šī sprieduma 22. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/*CAS*, apgalvo, ka Tiesa jau ir atzinusi tās tiesības uz kaitējuma atlīdzinājumu, tieši atzīstot, ka prasītājai bija interese lūgt atcelt 1996. gada 6. septembra lēmumu, jo šajā gadījumā līgumslēdzējas iestādes pieļautās nelikumības konstatējums varēja būt pamats iespējamai prasībai par kaitējuma atlīdzinājumu, kuras nolūks ir pienācīgi atjaunot prasītājas stāvokli (83. punkts).

29 Pirmkārt, Pirmās instances tiesa konstatē, ka Tiesas vērtējums ir veikts, pārbaudot prasītājas prasības atcelt tiesību aktu pieņemamību, un šajā lietā nekādā gadījumā nevar iepriekš pieņemt, ka iestājas Kopienas atbildība par šajā prasībā konstatēto apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu.

30 Otrkārt, Tiesas norādītā prasība par kaitējuma atlīdzinājumu attiecas uz prasītājas stāvokli konkursā gadījumā, ja tiek pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, kas tika konstatēts šī sprieduma 18. punktā minētajā spriedumā apvienotajās lietās *CAS*/Komisija. Tomēr ir jāatzīst, ka šajā prasībā prasītāja nemaz nav norādījusi, ka tai būtu radies kaitējums tādēļ, ka tās piedāvājums netika pieņemts konkursa rezultātā, bet ir norādījusi kaitējumu, kas tai radies kā uzņēmējai, kas darbojas tajā pašā tirgū, kurā darbojas izraudzītie pretendenti.

31 Līdz ar to arguments attiecībā uz šī sprieduma 22. punktā minētā sprieduma lietā Komisija/*CAS* ietekmi ir jānoraida.

32 Attiecībā uz norādīto prettiesiskumu prasītāja apgalvo, ka, tā kā ar 1996. gada 22. jūlija un 1996. gada 6. septembra lēmumiem, pirmkārt, ir organizēta persiku un nektarīnu aizvietošana ar āboliem, kas ir paredzēti kā samaksa par piegādājamām precēm, un, otrkārt, ir noteikti aizvietošanas koeficienti, tad ar tiem ir pārkāptas vairākas tiesību normas. Pirmkārt, ar tiem ir pārkāpts paziņojums par konkursu, kā arī pārskatāmības un vienlīdzīgas attieksmes principi, kas ir konstatēts šī sprieduma

18. punktā minētajā spriedumā apvienotajās lietās *CAS*/Komisija, ar kuru šo iemeslu dēļ ir atcelts 1996. gada 6. septembra lēmums. Otrkārt, ar tiem ir pārkāpta Regula Nr. 1975/95 un Regula Nr. 2009/95 it īpaši tāpēc, ka Komisija pretēji tam, kas paredzēts šajās regulās, ir veikusi vienai augļu grupai nepiederošu augļu savstarpējo aizvietošanu. Treškārt, ar tiem ir pārkāpts EKL 33. pants un EKL 34. pants, kā arī Padomes 1972. gada 18. maija Regula (EEK) Nr. 1035/72 par tirgus kopējo organizāciju augļu un dārzeņu nozarē (OV L 118, 1. lpp.) un Padomes 1996. gada 28. oktobra Regula (EK) Nr. 2200/96 par tirgus kopējo organizāciju augļu un dārzeņu nozarē (OV L 297, 1. lpp.), jo tie būtībā aizliedz jebkāda veida lauksaimniecības tirgu traucējumus un jebkāda veida konkurences izkropļošanu.

33 Attiecībā uz kaitējumu prasītāja apgalvo, ka, lai piemērotos *Trento Frutta* noteiktajām cenām, uz persiku vai nektarīnu pamata pārstrādātiem produktiem tai bija jānosaka pārdošanas cenas, kas bija zemākas par tās ražošanas izmaksām. Kā radušos kaitējumu tā norāda nespēju gūt peļņu, ieskaitot parasto peļņas normu. Turklāt tā lūdz atlīdzināt tiesvedības un juridisko konsultāciju izmaksas, kas tai nenovēršami radās, aizstāvot savas tiesības.

34 Attiecībā uz cēloņsakarību prasītāja būtībā norāda, ka, tā kā persiki un nektarīni tika aizvietoti ar āboliem, kuri sākotnēji bija paredzēti samaksai par piegādājamām precēm, un tika noteikti aizvietošanas koeficienti, *Trento Frutta* saņēma ļoti nozīmīgu par zemu cenu iegādātu nektarīnu un persiku daudzumu. Tādējādi šis izraudzītais pretendents pilnībā izmainīja tirgu, jo tas ļoti lēti pārdeva uz persiku un nektarīnu bāzes pārstrādātus produktus un katrā ziņā pārdeva tos par zemākām cenām nekā prasītājas ražošanas izmaksas. Prasītāja apgalvo, ka tai, lai turpinātu uzņēmējdarbību, preces bija jāpārdod ar zaudējumiem.

35 Pirmās instances tiesa uzskata, ka jautājums par norādītā kaitējuma atlīdzību, kas radies no pārdošanas ar zaudējumiem, ir jāaplūko atsevišķi no jautājuma par norādītā kaitējuma atlīdzību, kas radies sakarā ar izmaksām prasītājas tiesību aizsardzībai.

Par tiesībām uz tā kaitējuma atlīdzinājumu, kas radies no pārdošanas ar zaudējumiem

36 Pirmās instances tiesa uzskata, ka vispirms ir lietderīgi noskaidrot, vai pastāv cēloņsakarība starp norādītajiem pārkāpumiem un norādīto kaitējumu.

37 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru cēloņsakarība EKL 288. panta otrās daļas nozīmē pastāv, ja ir tieša faktiska cēloniska saikne starp attiecīgās iestādes pieļauto kļūdu un norādīto kaitējumu; šīs saiknes pastāvēšana jāpierāda prasītājam (Pirmās instances tiesas 1998. gada 30. septembra spriedums lietā T-149/96 *Coldiretti* u.c./Komisija, *Recueil*, II-3841. lpp., 101. punkts un tajā minētā judikatūra). Kopienas atbildība var iestāties tikai par tādu kaitējumu, kas pietiekami tieši ir saistīts ar attiecīgās iestādes prettiesisko rīcību (skat. it īpaši Tiesas 1979. gada 4. oktobra spriedumu apvienotajās lietās 64/76 un 113/76, 167/78 un 239/78, 27/79, 28/79 un 45/79 *Dumortier Frères* u.c./Padome, *Recueil*, 3091. lpp., 21. punkts; Pirmās instances tiesas 1995. gada 18. septembra spriedumu lietā T-168/94 *Blackspur* u.c./Padome un Komisija, *Recueil*, II-2627. lpp., 52. punkts). Lai varētu izslēgt jebkādu Kopienas atbildību, Pirmās instances tiesai it īpaši ir pienākums pārbaudīt, vai grūtības, kas tirgū radušās prasītājam, nav radušās tieši norādītās prettiesiskās rīcības dēļ (pēc analoģijas skat. Tiesas 2005. gada 30. jūnija spriedumu lietā C-295/03 P *Alessandrini* u.c./Komisija, Krājums, I-5673. lpp., 57. punkts).

38 Šajā lietā ir jāpārbauda, vai 1996. gada 22. jūlija un 1996. gada 6. septembra lēmumi ar to, ka to vienīgais mērķis bija, pirmkārt, noteikt augļu, kuri paredzēti samaksai par piegādājamām precēm, aizvietošanu un, otrkārt, tās īstenošanai noteikt aizvietošanas koeficientus, ir faktiski radījuši norādīto kaitējumu.

39 Šajā sakarā lietas dalībnieku viedokļi atšķiras jautājumā par to, vai, lai novērtētu augļu aizvietošanas negatīvās sekas un noteiktu aizvietošanas koeficientus, ir jāņem

vērā visi augļi, kas *Trento Frutta* bija jāsaņem, proti, no 65 000 līdz 85 000 tonnām persiku un nektarīnu — kā apgalvo prasītāja —, vai šajā nolūkā ir jāņem vērā tikai tas augļu daudzums, kas, iespējams, tika piešķirts, piemērojot pārāk labvēlīgu aizvietošanas koeficientu, — kā apgalvo Komisija.

40 Jāatgādina, ka tikai tāds kaitējums, kas pietiekami tieši ir saistīts ar Kopienas iestādes prettiesisko rīcību, ir atlīdzināms kaitējums (skat. šī sprieduma 37. punktu). Attiecībā uz augļu aizvietošanu tiktāl, ciktāl tā skāra ļoti lielu daļu augļu, kuri *Trento Frutta* bija jāsaņem, izvērtējot norādītās prettiesiskās rīcības negatīvās sekas, ir jāņem vērā visi šie augļi. Savukārt attiecībā uz aizvietošanas koeficientiem, izvērtējot iespējamās prettiesiskās rīcības negatīvās sekas, ir jāņem vērā tikai tas augļu daudzums, ko skar šī prettiesiskā rīcība, proti, tikai tie augļi, uz kuriem attiecas iespējami kļūdainais koeficients.

Par augļu aizvietošanu

41 Attiecībā uz persiku un nektarīnu aizvietošanu ar sākotnēji paredzētajiem āboliem un apelsīniem prasītāja rakstveida apsvērumos ir tikai paskaidrojusi, ka šīs aizvietošanas rezultātā *Trento Frutta* saņēma ļoti nozīmīgu par zemām cenām iegādātu persiku un nektarīnu daudzumu.

42 Pirmkārt, uz tiesas sēdē uzdoto jautājumu, kādā veidā šī aizvietošana — papildus tam, ka tās dēļ bija jānosaka apstrīdētie aizvietošanas koeficienti, — pati varēja radīt jebkādu kaitējumu, prasītāja atbildēja, ka, pirmkārt, izņemot šo aizvietošanu, persiku un nektarīnu pārstrādes tirgus bija tirgus, kuru konkurss neskāra, jo konkursā uz šo tirgu nebija norādīts, un, otrkārt, *Trento Frutta* saņēma tādu persiku un nektarīnu

daudzumu, kas septiņas reizes pārsniedza tās pārstrādes iespējas, un tā bija spiesta ar līgumu uzticēt šo pārstrādi trešām personām. Tā kā saņemtais daudzums ievērojami pārsniedza tās [pārstrādes] iespējas, *Trento Frutta* bija jāīsteno ļoti agresīva tirdzniecības politika. Šī aizvietošana bija "dāvana" *Trento Frutta*, kas tai ļāva būtiski nostiprināties persiku un nektarīnu pārstrādes tirgū un tajā gūt nozīmīgus ienākumus, lai gan agrāk tā šajā tirgū bija tikai maznozīmīgs uzņēmējs.

43 Uz šo pašu jautājumu Komisija atbildēja, ka tā nekad nav sapratusi, kādā veidā aizvietošana — neatkarīgi no tā, vai koeficienti bija pareizi vai kļūdaini, — radīja kaitējumu.

44 No prasītājas paskaidrojumiem izriet, ka tā patiesībā sūdzas par to, ka tai bija jāsaskaras ar spēcīgu konkurenci persiku un nektarīnu pārstrādes tirgū — konkurenci, no kuras tā šajā tirgū būtu pasargāta, ja nebūtu notikusi aizvietošana.

45 Vispirms Pirmās instances tiesa konstatē, ka, aizvietojot augļus, kas bija jāpiešķir *Trento Frutta* kā samaksa par konkursa rezultātā noteikto pienākumu izpildi, Komisija šādas samaksas iespējamās sekas skaidri novirzīja uz sākotnēji konkursā neparedzētu tirgu. Tāpat no konkursa noteikumiem kļūst skaidrs, ka izraudzītais pretendents vai trešās personas kā samaksu saņemtos augļus pārstrādās atvasinātos produktos (sulā, biezenī vai ievārījumā) un laidīs tirgū šos produktus.

46 Tomēr ir jānorāda, ka, ja maksājums, pamatojoties uz Kopienu aktu, būtu veikts ar sākotnēji paredzētajiem augļiem, bez aizvietošanas, tad izraudzītie pretendenti rīkotos tāpat un tādējādi to rīcībai būtu tāda pati ietekme uz minētajiem tirgiem, un

nekāds ekonomiskais kaitējums citiem uzņēmējiem šajos tirgos nebūtu atlīdzināms. Šajā sakarā ir jākonstatē, ka šajā prasībā nav norādīts ne uz kādu paša konkursa prettiesiskumu, it īpaši to, ka samaksas veikšana ar augļiem, kuri ir izņemti no tirgus, būtu prettiesiska. Tāpat *Trento Frutta* uzvara konkursā nemaz netiek apstrīdēta.

47 Tomēr attiecībā uz faktisko cenu, par kādu, domājams, *Trento Frutta* iegādājās minētos augļus, ir jāatgādina, ka paziņojumā par konkursu bija paredzēts, ka katra kārta ir piešķirama tam pretendentam, kurš iesniedz visizdevīgāko piedāvājumu, proti, kas prasa vismazāko augļu, augļu sulas un ievārījuma daudzumu kā atlīdzību par to, ka tas izpilda pienākumus pārstrādāt un transportēt augļus uz attiecīgajām valstīm, kuras ir precizētas katrai kārtai. Tāpat ir jānorāda, ka šādi kā samaksa saņemtie augļi ir parastā izraudzītā pretendenta atlīdzība, kas būtībā atbilst izmaksām par tā pienākumu izpildi, kurai, iespējams, ir pieskaitīta atbilstoša peļņas norma.

48 No tā izriet, ka, ja izraudzītais pretendents — *Trento Frutta* — iesniedza visizdevīgāko piedāvājumu no pieprasīto augļu daudzuma viedokļa, *a priori* nebija neviena iemesla to uzskatīt par tādu, kas saņēmis augļus par izdevīgāku cenu. Tieši pretēji, tā uzvara konkursā principā norāda, ka tas ir saņēmis vismazāko iespējamo augļu daudzumu, kurš jebkurā gadījumā ir mazāks par daudzumu, ko samaksā par savu pienākumu izpildi pieprasījuši citi pretendenti. *Trento Frutta* piedāvājums bija apmēram par pusi mazāks nekā prasītājas piedāvājums (skat. šī sprieduma 5. un 6. punktu).

49 Attiecībā uz *Trento Frutta* rīcībā nodoto augļu daudzumu ir jānorāda, ka pati aizvietošana nekādā veidā nav grozījusi konkursa pamatmehānismu, proti, augļu, kas ir izņemti no tirgus to pārmērīgā daudzuma dēļ, piešķiršanu izraudzītajam pretendentam. Pirmkārt, ir jānorāda, ka šāds mehānisms skaidri liecina, ka minētie

augļi tirgū ir pieejami nozīmīgā daudzumā visiem uzņēmējiem, jo šie augļi tika izņemti tādēļ, ka tiem nebija pircēja par izņemšanas brīdī noteikto cenu. Otrkārt, šis mehānisms liecina, ka šie augļi pirms to izņemšanas *a priori* bija pieejami tirgū par cenu, kas ir tuva faktiskajai cenai izņemšanas brīdī. Tā kā tirgū, no kura tiek izņemti augļi, saražotā pārpalikuma dēļ krītas pirktspēja, tirgus cenai ir dabīga tendence pietuvināties cenai, kāda ir brīdī, kad augļus izņem no tirgus, sasniedzot pēdējo minēto. No tā izriet, ka prasītājai vai jebkuram citam uzņēmējam bija tiesības iegūt augļus par tādu cenu, kura atbilst augļu vērtībai, ko saņēma izraudzītie pretendenti, un turklāt tiem bija tiesības saņemt tikpat lielu daudzumu augļu, jo tirgū bija minēto augļu pārpalikums. Ja izraudzītajiem pretendentiem vēl bija konkurences priekšrocība salīdzinājumā ar citiem uzņēmējiem pārstrādāto preču tirgū, tad tas bija tikai tāpēc, ka to piedāvājumi konkursā ietvēra labākus ekonomiskus nosacījumus salīdzinājumā ar citu pretendentu piedāvājumiem.

50 No tā izriet, ka nav pierādīts, ka izraudzītajiem pretendentiem ar aizvietošanu būtu piešķirta papildu konkurences priekšrocība salīdzinājumā ar veikto samaksu izcelsmes tirgos. Pirmkārt, pieņemot, ka aizvietošanas koeficienti garantēja ekonomisku vienlīdzību starp, no vienas puses, apelsīniem un āboliem un, no otras puses, persikiem un nektarīniem, veicot aizvietošanu, uz persikiem un nektarīniem tika attiecināta konkursa laikā noteikta taisnīga augļu cenas definīcija. Otrkārt, nav nevienas norādes uz to, ka *Trento Frutta* veiktā darījuma ekonomiskais pārākums bija atkarīgs no saņemto augļu veida, pat ja *Trento Frutta* šķietami vēlējās saņemt samaksu persikos. Treškārt, tāpat pieņemot, ka ekonomiskais līdzsvars bija taisnīgs, *Trento Frutta* vēlāk saņemtais augļu daudzums izrietēja no šī izraudzītā pretendenta uzvaras konkursa piecās kārtās no sešām, kas netika apstrīdēta.

51 Otrkārt, tiesas sēdē prasītāja apstiprināja, ka ābolu daudzums, kas bija jāsaņem kā samaksa par veikto preču piegādi atbilstoši konkursam, attiecībā pret kopējo ābolu daudzumu, kas bija paredzēts pārstrādes rūpniecībai, bija minimāls, kurpretim šī pati attiecība saistībā ar persikiem bija būtiska.

52 Šķiet, ka ar šo argumentu prasītāja vēlas likt saprast, ka samaksai atbilstoši konkursam bija dažāda ietekme atkarībā no tā, kuru tirgu tā skāra. Tomēr Pirmās instances tiesa nevar novērtēt šī argumenta atbilstību, ņemot vērā datus, ko iesnieguši lietas dalībnieki. Prasītāja apstiprina — un tas nav apstrīdēts —, ka no 65 000 līdz 85 000 tonnām persiku un nektarīnu, kas bija jāsamaksā *Trento Frutta*, atbilda 70 % no šo augļu pārstādes Itālijas tirgus. Komisija apgalvo — arī tas nav apstrīdēts —, ka šis daudzums atbilda 0,8 % no svaigo augļu Itālijas tirgus. Par svaigu ābolu vai pārstrādei paredzēto ābolu tirgu netika iesniegti nekādi dati. No tiem lietas materiāliem, kuri attiecas uz āboliem, izriet, ka minētajā gadā no Itālijas tirgus tika izņemts daudz mazāk ābolu nekā persiku un nektarīnu. Līdz ar to, tā kā pierādīšanas pienākums ir prasītājai, šis arguments ir jānoraida.

53 Treškārt, prasītāja apgalvo — tas, ka *Trento Frutta* jau konkursa dienā varēja zināt, ka tai tiks samaksāts ar persikiem, un zināt piegādes izmaksas, tai ļāva spekulēt. Tomēr, pirmkārt, skaidrība par persiku saņemšanu radās tikai pēc Komisijas 1996. gada 14. jūnija lēmuma pieņemšanas. Otrkārt, neviens dokuments lietas materiālos neļauj secināt, kādā veidā dati par saņemamo augļu veidu varēja ļaut rīkoties spekulatīvi, pārsniedzot parasto rīcību, proti, pārsniedzot nepieciešamo sagatavošanos šī veida augļu pārstrādei un no tiem iegūto pārstrādāto produktu pārdošanai. Attiecībā uz informāciju saistībā ar piegādes izmaksām ir jākonstatē, ka šīs ziņas bija novēlotas un neskaidras, jo Komisija nepārtraukti grozīja samaksas lielumu, mainot aizvietošanas koeficientus. Turklāt nekas arī neliecina, ka norādītā konkurences priekšrocība izrietētu no augļu aizvietošanas. Lai arī kāds būtu tirgus, kurā ir veicama samaksa, izraudzītie pretendenti jau iepriekš zināja, ka tie saņems augļus vismaz par tādu cenu, kāda augļiem būs dienā, kad tie tiks izņemti no tirgus (skat. šī sprieduma 49. punktu). Turklāt pati prasītāja atzīst, ka persiku un nektarīnu tirgus ir īpaši pārskatāms, kas informāciju par cenām padara mazsvarīgu. Visbeidzot, arī prasītāja šo informāciju zināja ļoti agri, jo tā varēja Komisijā apstrīdēt grozījumus ar savu iesniegumu par administratīvā akta apstrīdēšanu pirms 1996. gada 26. jūlija (skat. šī sprieduma 13. punktu).

54 No tā izriet, ka — izņemot pierādījumus par augļu skaidru ekonomisku aizvietošanu, nosakot atbilstošus aizvietošanas koeficientus, — nekādā veidā nav pierādīts, ka norādītās *Trento Frutta* labvēlīgās konkursa sekas izrietētu no augļu aizvietošanas un nevis tieši no konkursa.

Par aizvietošanas koeficientiem

55 Attiecībā uz apstrīdētajos lēmumos noteiktajiem aizvietošanas koeficientiem prasītāja rakstveida dokumentos apgalvo, ka norādītos zaudējumus galvenokārt ir izraisījusi pārāk izdevīgu aizvietošanas koeficientu noteikšana starp āboliem un persikiem vai starp āboliem un nektarīniem.

56 Pirmās instances tiesa vispirms atgādina, ka prasītājas norādītajiem zaudējumiem ir jābūt tieši saistītiem ar norādīto aizvietošanas koeficientu nelikumību (skat. šī sprieduma 37. punktu). Līdz ar to, analizējot šīs nelikumības negatīvās sekas, ir jāņem vērā tikai tas augļu daudzums, kurš izriet no norādītās koeficientu nelikumības, par kuru var pieņemt, ka tā ir pierādīta, proti, augļu daudzums, kas tika saņemts, pārsniedzot daudzumu, kāds tiktu saņemts, piemērojot pareizu koeficientu.

57 Pirmkārt, tiesas sēdē jautāta, vai tā apstiprina, ka nav apstrīdējusi aizvietošanas koeficientu starp apelsīniem un persikiem vai starp apelsīniem un nektarīniem, prasītāja atbildēja, ka šādam jautājumam nav nozīmes, jo aizvietošana bija nelikumīga. Tādējādi ir jākonstatē, ka, tā kā šis koeficients nekādi nav apstrīdēts, tas ir jāuzskata par pareizu. Tādēļ 3., 4. un 6. kārtā, kurā sākotnēji maksājums bija jāveic ar apelsīniem, notika tāda aizvietošana, ar ko nav veikts nepamatots maksājums.

58 Otrkārt, attiecībā uz 1. un 5. kārtu no lietas materiāliem izriet, ka izraudzīto pretendentu maksājumu termiņa pagarināšanas dēļ *Trento Frutta* 1997. gada 29. janvārī, proti, vēlākais 1996. gada laikā — kas ir vienīgais gads, uz kuru ir atsauce saistībā ar norādītajiem zaudējumiem, — par šīm kārtām saņēma 5611 tonnas persiku un 4317 tonnas nektarīnu.

59 Pieņemot, ka šis daudzums tika noteiks atbilstoši prasītājas apstrīdētajiem koeficientiem (proti, koeficientu 0,914 tonnas persiku par vienu tonnu ābolu, kas izriet no 1996. gada 6. septembra lēmuma, un koeficientu 1,4 tonnas nektarīnu par vienu tonnu ābolu, kas izriet no 1996. gada 22. jūlija lēmuma), tā vēlamo koeficientu (proti, koeficienta 0,704 tonnas persiku par vienu tonnu ābolu un koeficienta 1,25 tonnas nektarīnu par vienu tonnu ābolu) piemērošana liecināja, ka *Trento Frutta* ir saņēmusi apmēram 1800 tonnas persiku vai nektarīnu par daudz.

60 Tomēr nekādā veidā nav pierādīts, ka šīm par daudz saņemtajām 1800 tonnām būtu prasītājas norādītā negatīvā ietekme.

61 Pirmkārt, attiecībā uz daudzumu prasītāja savus pierādījumus ir balstījusi uz to, ka *Trento Frutta* pilnībā izmainīja tirgu ar 65 000 līdz 85 000 tonnām persiku un nektarīnu, kas tai bija jāsaņem un kas atbilst 70 % no ikgadējā Itālijas ražotāju pārstrādātā augļu daudzuma. Vispirms minētā gada laikā *Trento Frutta* saņēma tikai 21 000 tonnu persiku un nektarīnu par visām kārtām kopā. Turklāt, kā ir atgādināts iepriekš, tikai tas daudzums, kas ticis piešķirts nelikumīgi, var būt zaudējumu avots. No tā izriet, ka atlīdzināmos zaudējumus varēja radīt tikai 1800 tonnas, kas, iespējams, tika saņemtas par daudz, un nevis no 65 000 līdz 85 000 tonnu, kas bija jāsaņem kopā. Ja var atzīt, ka daudzums, kurš ir 70 % no persiku un nektarīnu pārstrādes tirgus, noteikti ietekmē šo tirgu, tad šāds arguments nekādā veidā

nepierāda, ka attiecīgajām 1800 tonnām — kas pēc prognozēm ir apmēram 1,8 % no aptuveni 100 000 tonnām, kas veido tirgu, — varēja būt tāda ietekme. Turklāt valsts tirgus lielums nav pilnībā atbilstošs, jo prasītāja ir atzinusi, ka *Trento Frutta* darbojās arī citos tirgos ārpus šī valsts tirgus.

62 Otrkārt, attiecībā uz cenām prasītāja ir aprēķinājusi, ka to augļu cenas, kas *Trento Frutta* bija jāsaņem kā atlīdzība par tās pakalpojumiem, persikiem bija 62,48 Itālijas liras par vienu kilogramu (ITL/kg) un nektarīniem līdz 51,44 ITL/kg, lai gan prasītāja pati par persikiem samaksāja 260 ITL/kg un par nektarīniem 180 ITL/kg. Tomēr piekrītot, ka, iespējams, par daudz saņemtās tonnas varētu pielīdzināt cenu atlaidei par daudzumu, kas bija jāsaņem, minētās 1800 tonnas veidoja atlaidi par 1996. gadā saņemto 21 000 tonnu, kuras sekas mazināja visu saņemto augļu daudzums, tostarp par taisnīgu cenu saņemtais daudzums, aizvietojot sākotnēji paredzētos apelsīnus. Tādējādi 1800 tonnas veido vismaz 9 % atlaidi. Šī iespējamā 9 % atlaide nekādi neizskaidro cenu atšķirību starp tām cenām, ar ko, iespējams, saskārās prasītāja (260 ITL/kg par persikiem un 180 ITL/kg par nektarīniem), un cenām, kas ir aprēķinātas attiecībā uz *Trento Frutta* (62,48 ITL/kg par persikiem un 51,44 ITL/kg par nektarīniem). Turklāt Komisija arī ir iesniegusi rēķinus, kas pierāda, ka šo augļu cenas 1996. gadā bija no 70 ITL/kg līdz 90 ITL/kg. Tāpat prasītāja ir atzinusi, ka persiku un nektarīnu cenas ir ļoti mainīgas. No tā izriet, ka iespējamā 9 % atlaide nav saistāma ar ļoti nozīmīgajām šo augļu cenas izmaiņām tirgū un ar norādīto kaitējumu, kas būtībā radās augļu cenas dēļ.

63 Treškārt, ņemot vērā iespējamās iegūtās priekšrocības nenozīmīgumu, to diez vai var uzskatīt par norādītā kaitējumu iemeslu. Nav pierādījumu, ka šī iespējamā priekšrocība netika ietverta augļu pārstrādes izmaksās, kas pēc prasītājas sniegtajiem datiem ir nedaudz zemākas par 50 % no pārstrādāto produktu cenas. Pirmkārt, prasītāja stingri apliecināja, ka *Trento Frutta* nekādā gadījumā nevarēja būt zemākas ražošanas izmaksas nekā prasītājai. Tādēļ šī izraudzītā pretendenta konkurences priekšrocība varēja būt tikai maznozīmīga. Otrkārt, no pārstrādes izmaksām

uzņēmumiem, kas — kā norāda prasītāja — pārstrādāja lielu daļu augļu, kurus saņēma *Trento Frutta*, bija parasta peļņa. Līdz ar to norādītā priekšrocība kļūst par minimālu un tā nevar būt norādītā kaitējuma iemesls.

64 Ceturtkārt un visbeidzot, pieņemot, ka pastāv konkurences priekšrocība salīdzinājumā ar prasītāju, tā ir daudz mazāka par parasto 15 % peļņu, ko prasītāja norādījusi savā zaudējumu aprēķinā, un katrā ziņā tā ir mazāka salīdzinājumā ar minētās nozares tirdzniecības risku. Tādējādi tā nevar pārsniegt rīcības brīvību, kura *Trento Frutta* jau bija jebkurā gadījumā.

65 Tādējādi šajos apstākļos, ko raksturo ļoti mainīgas izejvielu izmaksas un galvenā izraudzītā pretendenta godīga konkurence, iespējamā priekšrocība, ko rada aizvietošanas koeficienti, neizskaidro norādīto kaitējumu.

Secinājums par tiesībām uz tā kaitējuma atlīdzību, kas radies no pārdošanas ar zaudējumiem

66 Tātad, pat ja pieņem, ka ir pierādītas ekonomiskās sekas, kas minētas kā zaudējumi, kas saistīti ar traucējumiem tirgos *Trento Frutta* piemēroto zemo cenu dēļ, prasītāja nav pierādījusi, ka to šīs sekas būtu skārušas kāda cita iemesla dēļ, izņemot to, ka izraudzītie pretendenti likumīgi uzvarēja konkursā un ka persiku un nektarīnu aizvietošanu ar samaksai paredzētajiem apelsīniem un āboliem vai aizvietošanas veikšanai izvēlētos koeficientus varētu uzskatīt par tiešu šo ekonomisko seku cēloni, vai ka tie zināmā mērā būtu izraisījuši šādas sekas.

67 No iepriekš minēto faktu konstatējuma izriet, ka nav pierādīts, ka norādītie pārkāpumi būtu radījuši norādīto kaitējumu. Tādējādi atbilstoši šī sprieduma 27. punktā minētajai judikatūrai prasība ir jānoraida tiktāl, ciktāl tā ir vērsta uz norādītā kaitējuma, kas radies prasītājai, veicot pārdošanu ar zaudējumiem, atlīdzinājumu, jo nav pietiekami tiešas cēloņsakarības starp prettiesisko rīcību un šo kaitējumu.

Par tiesībām uz tā kaitējuma atlīdzinājumu, kas radies sakarā ar prasītājas tiesību aizsardzību

68 Prasītāja norāda, ka tehniskās un juridiskās palīdzības izmaksas, kas radušās, aizsargājot tās tiesības, ir tieši saistītas ar norādīto prettiesisko rīcību un tās ir atlīdzināms kaitējums. Tiesas sēdē, lai tiktu ņemta vērā tās izdevumu atlīdzība saistībā ar šī sprieduma 18. punktā minēto spriedumu apvienotajās lietās *CAS/* Komisija, tā norādīja šī kaitējuma summu EUR 28 628 apmērā. Tā tāpat lūdza Pirmās instances tiesu izvērtēt iespēju atzīt izmaksas sakarā ar tās dalību konkursā saskaņā ar jaunu judikatūru Pirmās instances tiesas 2005. gada 17. marta spriedumā lietā T-160/03 *AFCon Management Consultants* u.c./Komisija, Krājums, II-981. lpp.).

69 Pirmās instances tiesa atgādina, ka izmaksas, kas lietas dalībniekiem radušās sakarā ar tiesvedību, nevar uzskatīt par tādām, kas veido kaitējumu, kas atšķiras no tiesāšanās izdevumiem (skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 14. septembra rīkojumu lietā T-140/04 *Ehcon*/Komisija, Krājums, II-3287. lpp., 79. punkts, un šajā nozīmē — Tiesas 1999. gada 10. jūnija spriedumu lietā C-334/97 Komisija/*Montorio, Recueil*, I-3387. lpp., 54. punkts). Turklāt, pat ja pirmstiesas procesā ir veikts būtisks juridisks darbs, ir jāatgādina, ka ar "lietas vešanu" Reglamenta 91. pantā saprot tikai tiesvedību Pirmās instances tiesā, neskaitot tās pirmstiesas stadiju (skat. iepriekš minēto rīkojumu lietā *Ehcon*/Komisija, 79. punkts, un šajā nozīmē — Pirmās instances tiesas 2002. gada 24. janvāra rīkojumu lietā T-38/95 DEP *Groupe Origny*/ Komisija, *Recueil*, II-217. lpp., 29. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādēļ atzīt, ka šīs izmaksas ir atlīdzināmas prasībā par zaudējumu atlīdzību, būtu pretrunā ar to

izdevumu neatlīdzināmo raksturu, kas ir radušies pirmstiesas procesā, kā tas izriet no iepriekš minētās judikatūras.

70 Tādējādi prasība par to izmaksu atlīdzību, kas radušās prasītājas tiesību aizsardzībai šajā lietā, ir jāizskata kopā ar lēmumu par tiesāšanās izdevumiem.

71 Attiecībā uz prasību par to izmaksu atlīdzību, kas radušās sakarā ar dalību uzaicinājuma uz konkursu procedūrā, ir jānorāda, ka šī sprieduma 68. punktā minētajā spriedumā lietā *AFCon Management Consultants* u.c./Komisija tiesības uz zaudējumu atlīdzību, kas ietver arī šīs izmaksas sakarā ar dalību konkursā, ir atzītas, jo šī procedūra bija pilnībā spēkā neesoša konstatēto pārkāpumu dēļ un tādējādi ietekmēja arī prasītāja iespējas noslēgt attiecīgo līgumu (99. un 102. punkts). Tomēr šajā lietā konkursa procedūra netika apstrīdēta un netika apgalvots, ka prasītāja būtu zaudējusi kādu iespēju kādu notikumu dēļ, kas būtu norisinājušies pēc šī konkursa. Tādēļ, tā kā lēmums par konkursu neietver norādītos pārkāpumus — tas ir norādīts 1996. gada 6. marta un 1996. gada 13. marta memorandos — un tā kā norādītie zaudējumi, ko veido iespēju zudums, nepastāv, tiesības uz zaudējumu atlīdzību, pamatojoties uz šī sprieduma 68. punktā minēto spriedumu lietā *AFCon Management Consultants* u.c./Komisija, nevar atzīt.

72 No iepriekš minētā izriet, ka prasība par tā kaitējuma atlīdzinājumu, kas radies sakarā ar prasītājas tiesību aizsardzību, ir jānoraida.

Vispārējie secinājumi

73 Tā kā prasības par norādītā kaitējuma atlīdzinājumu, kas radies no pārdošanas ar zaudējumiem un kas radies sakarā ar prasītājas tiesību aizsardzību, nav pieņemamas, tad prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

74 Saskaņā ar Reglamenta 87. panta 2. punktu lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespiež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Pirrung Forwood Papasavvas

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 13. septembrī.

Sekretārs Priekšsēdētājs

E. Coulon J. Pirrung